

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

[...] Egregio ac docto uiro caesarei iuris doctori samoso, DN. Iohanni Reuchlin. Sueuorum consoederationis iudici, [...]

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

AD IO. REUCH. LIB. SECVND.

nitate & in fauorem euangelicæ charitatis, ad quam tenemur omnes, dignentur suas informationes mittere meis expensis, sicut & istas quoq; expensas etiam, non petitas, uestro nuncio liberaliter persolui. Quibus informationibus contineatur, qualiter cum honore meo & bona fama citra cuiuscunq; hominis despectum aut iniuriam fideliter & dilucide puram & meram ueritatem ecclesiæ catholicæ Decretis atq; Canonibus fundatam explicare, & contraria emendare ualeam. Sic spero uisis informationibus uestris facile concordari. Tunc enim mea sponte ac ultroneo studio nullius hominis mandato iussu siue præcepto, sed ex sola dilectione Dei & proximi ac unius ueritatis amore, nemo alius, sed ego ipse tollam de uia lapides, si qui fuerint, offensionis & petras scandali, ita ut solus nobis supersit lapis quem reprobauerunt & petra quæ erat Christus, ipse est pax nostra qui facit utraq; unum, ille nos custodiat opto in uitam æternam. Amen. Vale, & hanc epistolam cum egregio DN. Iacobo, eximioq; DN. Arnolde, ceterisque tuis communicato. Datum ut supra.

DECANVS TOTAQ; FACVLTA SACRÆ

Theologiæ Generalis studii Colonienfis. Egregio ac doctissimo uiro Cæsarei Iuris Doctori famoso, DN. Iohanni Reuchlin. Sueuorum Confœderationis Iudici, moranti Stutgardia, Amico nostro dilecto.

Spiritum rectum innouet in te Christus.

ACCEPIMVS literas tuas spectabilis ac egregie uiri, ex quibus probe intelligimus te ab unitate sanctæ matris Ecclesiæ non uelle ullo pacto recedere, sed in ea & uiuens & moriens permanere, quod nobis sicut à quolibet christiano fratre ita & nunc præcipue ex te gratissimum est audire. Verum quia nostro uoto nec dum est SATIS factum, ut scandalum amoueretur, neq; ferrum maneret in uulnere, hortamur te & obsecramus in **G H R I S T O I H E S V** & requirimus,

E P I S. I L L V S T. V I R O R V M A D

ut cures quatenus ad proximas nundinas Francofordienses libelli, si qui tui ad huc extant, & apud Bibliopolas uanum habentur, aut denuo impressi aduectari possent, nulli amplius uendantur, Et aliquo dictamine tuo priores reuoces, Ores quoque cunctos qui habent, ne scandalum passi, te alium existiment quod catholice & recte de fide & ecclesiasticis scriptoribus sentient, ac Iudaeis contra perfidis & blasphemis libris, & nominatim Thalmud aduersantem. Scis enim scriptum esse. Vae homini per quem scandalum uenit. Scis quoque quam poenam ueritas iniunxerit illi qui saltem unum de pusillis suis, quos sanguine coemit, scandalizauerit. Sic ergo religiose magnum Augustinum caterosque praclaros uiros imitatus face. Ne si forte quae monemus non fierent, quod tamen de te suscipari nobis tuae ad nos literae datae non sinunt, opus sit ut per illum uel illos ad quem uel quos id spectare uidetur te faciamus ad nos **V O C A R I**. Nec hoc iniquo nos putabis animo facere, sed integra ad te **C H A R I T A T E**. quatenus non per alium quepiam, sed per te ipsum res christiano moderamine corrigat. Quia scribendarum & rescribendarum literarum tardus forte aut nullus esset finis. Et nosti in his rebus non tantum nobis quantum Christo & Ecclesiae moram perniciosam esse & danosam. Et mox scandalum uelut gladium quo incauti necantur esse submouendum. Christiano etiam cuiuslibet, teste Apostolo, non solum a malo, sed & ab omni specie mali abstinendum. Neque id tibi graue aut difficile existimes, Quia nullo unquam sacrificio Deum summum gratius placaueris, quam si id te quod hortamur facere non pudebit, prudens nanque es, & facile conuicere poteris si tu non feceris, & nos quoque postquam res nobis sic innotuit torperemus, reuera etiam post mortem tuam non desuturos, qui dum tu neque loqui neque respondere illis posses, tamen leoni mortuo barbam uellant, & te forte in una tartara de lapsum legentes tua scripta & dicerent & scriberent. Confortare ergo & esto robustus, induere fortitudine tua Sion. Non erit tibi si feceris ignominia ulla, sed summa gloria, postquam non alius quispiam, sed tu animi tui uictor de teipso triumphaueris, ac malum demonem diminuti honoris aut dispendii famae argumeta tuis cogitationibus ingentem confusum ac frustra conantem longe

I O. REUCH. LIBER SECVND.

propuleris. Scriptum nempe est, uir sapiens fortis est. Et iterum Corona dignitatis senectus quae in uis iusticiae reperietur. Hanc quia tibi optamus, iccirco hoc scribimus. Tuum itaque erit si te & Christi paruulos amas, agere ut intelligamus sic fecisse, quod etiam & nunc petimus, per horum latorem, per tua scripta, an facturus sis posse praescire. Vale ex Colonia, Facultatis Theologiae sub Sigillo. Die ultima Mensis Februarii. Anno Domini. M.D.XII.

F. Conradus Kollin De Vlma Theologiae Professor, Ordinis Praedicatorum, Coloniae. Ioanni Reuchlin Imperialium Legum Doctori, cum commendatione S. D. P.

EGREGIE DN. DOCTOR, TVAS (VT TIBI morigerus sim) literas accepi & aliis exhibui. Tuae fidei synceriter scribo, quicquid scripseras minus sufficiens pro tua excusatione apparebat, cum diceret tuum tractatum inexplorabiliter mundum scandalisasse. Et post longa consilia ad hoc tendebat intentio, ut Archiepiscopis scriberetur, ut ubique mandarent tuum libellum cremandum, aut certe quod Inquisitor te uocaret ut super obiciendis responderes. Nam tua excusatio semper praeseferret nescio quam contumaciam. Et quia alias synceritati fidei non satisfaceret. Ego uero honori tuo compatiens respondi, non me credere ex aliquo ordine uel iuris uel Euangelicae charitatis fieri debere uel posse, ut qui se ad uotum facultatis Theologicae errata sua reuocaturum polliceretur, cum ea forma, ut saluo honore plus synceritati fidei satisfaceret, quam posset fieri cum uiri confusione. Summa. In tantum pro tua Dominatione me obtuli, ut Prior noster Inquisitor diceret se non posse amplius a te expetere quam ego promittebam. Vnde ad hoc deuentum est ad meam fidelissimam instantiam, ut iterum ad te nuncius nomine facultatis Theologicae ueniat, qui tuae Dominationi insinuabit mentem Facultatis, quam ex scriptis Prioris nostri accipies. Ut autem omnia, animae & rerum, hominum & aduersariorum pericula euadas, meque ueracem comprobes, qui tuae syncerae fidei, de qua nunquam dubitauimus, testimonium maximum perhibui, tuum inquam erit, post exemplar propositionum